

man i forrige Samling her enedes om, nu skulde gennemføres uforandret. Men det ærede Medlem maa jo have sine Grunde, og jeg finder derfor ikke Anledning til at modsætte mig det ærede Medlems Ønske.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Lauridsen: Jeg tillader mig at foreslå, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Styrelsen af Statsbanerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2337).

Ejsing: Det afsluttede Statsregnskab viser et godt Overskud for Statsbanerne, og det gjorde det ogsaa i Fjor; maaske gav det endogsaa, hvad man vil kalde for en tidssvarende Rente. Deraf vil maaske nogen slutte, at saa skulde vi lade Jernbanevæsenet være i Fred og ikke behandle Jernbanevæsenets Sager, men det, der ligger til Behandling her i Dag, er jo ikke særlig den økonomiske Side, skønt den kunde der selvfølgelig siges en hel Del om, men derimod Styrelsesformen, som vi allerede havde til Behandling i Fjor. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at der her er noget at ordne. Det forekommer os, at Statsbanerne føler sig som en Stat i Staten, og at mange af de Foranstaltninger, de træffer, mere tager Hensyn til selve Jernbaneetaten end til os andre. Der mangler nogen Elasticitet, forekommer det mange af os, indenfor Jernbanernes Styrelse. Den er saa bunden af Reglementer og Forskrifter, at vi andre stadig render Panden imod, naar der er et eller andet, vi synes skulde være anderledes. Og dette gælder ikke alene Ledelsen, Styrelsen af den almindelige Trafik, men ogsaa Ledelsen af nye Jernbaneanlæg. Ordet „Forretning“ synes at være et fremmed Ord indenfor Statsbanerne. Jeg ved ikke, om det ligger for

højt eller for lavt for dem, men man kan ikke godt tænke sig Ordet „Forretning“ i Forbindelse med Statsbanerne. Privatbanerne synes at være lidt mere lydhere her, de kan godt tænke sig, at der kan laves en Forretning. En saa stor Administration som Jernbanernes skal ogsaa være noget af en Forretning. Det er jo godt nok, at der er Fasthed i Ledelsen, det skal der være, men naar Fastheden bliver til Stædighed, tror jeg nok, vi kommer vel vidt. Naar Lovforslaget nu foreligger igen, er der ikke Anledning til at komme ind paa de Forhold; det behandlede vi allerede i Fjor, saa jeg skal ikke sige videre derom. Jeg anbefaler Lovforslaget; om det skal være saaledes, som det foreligger, kan vi jo forhandle om i det Udvalg, der formodentlig bliver nedsat; men jeg tror, vi er alle enige om, at der skal gøres noget for at faa en anden Ordning af Ledelsen og Styrelsen af Jernbanerne, og dertil mener jeg at kunne tilsige mit Partis Støtte under de Forhandlinger, der vil komme til at foregaa.

Døcker: Det Lovforslag, som foreligger her paa Tingets Bord, er jo i ganske væsentlig Grad det samme som det, der forelaa i Samlingen 1913—14 og kom til Behandling i et Udvalg, hvis Arbejde egentlig var ret fremskredent, da Rigsdagen blev hjemsendt i Juni Maaned. Jeg finder derfor ikke, der er Anledning til at komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget eller Kritik af saadanne — det er jo sket i Fjor —, men jeg vil udtale det Haab, at det maa lykkes det kommende Udvalg at opnaa et Resultat, som kan vinde Tingets Billigelse, saaledes at vi kan opnaa at faa en Lov om Statsbanernes Styrelse, som ogsaa jeg mener, det vil være rigtigt at faa, idet der er Forhold i den nuværende Form af Styrelsen, som absolut ikke har vist sig heldige. — Om Enkelthederne i det Lovforslag, der foreligger, er der, som sagt, forskellige Meninger; der er Bestemmelser, som jeg og med mig mange ønsker ændret; men jeg udtaler Haabet om, at det vil lykkes at opnaa et Resultat, der kan tilfredsstille til alle Sider og være heldigt for denne store Institutions fremtidige Trivsel.

A. L. Andersen: Da dette Lovforslag, som allerede bemærket, har været til Behandling i Fjor, og jeg ved den Lejlighed havde Anledning til at udtale mig, skal heller ikke jeg komme ind paa Enkeltheder, men ligesom de ærede tidligere